

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. София, 05.01.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 19.12.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **11578** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК. Образувано е по жалба на Университетска многопрофилна болница за активно лечение /УМБАЛ/ [фирма] срещу Заповед за налагане на санкции № РД-12-233/04.10.2017г. на директора на Столична здравноосигурителна каса /С./.

В жалбата (в оригинал на лист 313-316 и 325-328 от делото) са изложени подробни съображения, че оспорваната заповед е неправилна и незаконосъобразна, издадена при нарушение на материалния и процесуалния закон. Изложени са съображения, че проверяващият екип не е открил нарушения при лечебно – диагностичния процес в болницата относно пациента А. В. Д.. Не се оспорва липсата на подписана от този пациент „Декларация за информирано съгласие от страна на пациента по отношение на провежданите процедури в хода на лечебно – диагностичния процес“, но се сочи, че в случая не е отчетен факта, че пациентът е бил приет в лечебното заведение в състояние на кома. Той не е бил в състояние да подпише декларацията, а законът изисква тя да се подпише от пациента, негов родител/настойник/попечител. Приетият пациент е бил пълнолетен, непоставен под пълно или ограничено запрещение и единствено той по закон, е можел да подпише декларацията. Но поради състоянието му е било фактически невъзможно той да подпише декларацията. Поради тази причина жалбоподателят счита, че не е извършил нарушение. Моли съдът да отмени оспорвания административен акт. Претендира разноски.

Ответникът - Директорът на Столична здравноосигурителна каса, чрез процесуалния

си представител оспорва жалбата по съображения изложени в писмени бележки. Твърди, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на предвидената от закона форма и процедура, както и съобразно целта на закона. Сочи, че А. В. Д. е бил лекуван в УМБАЛ [фирма] по Клинична процедура /К./ № 3 „Интензивно лечение, мониторинг и интензивни грижи с механична вентилация и/или парентерално хранене“. Съобразно т. III от К. № 3 се изисква в документ 4 „Информация за пациента (родителя/настойника/попечителя)“ вписването на името, презимето и фамилията на пациента, получаващ съответната информация, както и роднинската връзка в случай, че състоянието на пациента не позволява той да бъде информиран, в който случай информацията се предоставя на негов близък. При постъпване в лечебното заведение пациентът е бил придружаван от негови близки, поради което на тях е следвало да бъде предоставена информацията. Моли съдът да отхвърли жалбата и да потвърди оспорваната заповед.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, представените по делото доказателства и прецени оспорвания акт на всички основания по чл. 168 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (чл. 76, ал. 3 във връзка с чл. 74, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/). Жалбата е подадена от надлежна страна – санкционираното лице, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването. Подадена е в срок, доколкото от доказателствата по делото се установява, че заповедта е връчена на жалбоподателя на 05.10.2017г., а жалбата е подадена на 16.10.2017г. Предвид това жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Между Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/ и УМБАЛ [фирма] е сключен договор № 22-2500/11.05.2017г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки. Договорът е сключен на основание чл. 59, ал. 1 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ и в съответствие с Националния рамков договор за медицински дейности между НЗОК и Б. за 2017г. /Н. 2017г./.

Във връзка с постъпила жалба със Заповед № РД-18-1052/08.08.2017г. на директора на С., е наредено извършването на проверка на УМБАЛ [фирма] по изпълнение на договорите посочени в заповедта, вкл. договор № 22-2500/11.05.2017г. Заповедта е връчена на представител на болницата на 10.08.2017г. За извършената проверката е съставен Протокол № РД-18-1052-1/08.08.2017г. В същият е отразено, че по задача № 1 и № 2 на проверката, а именно: 1. Контрол по изпълнение на договорите на лечебното заведение за оказване на болнична медицинска помощ в съответствие с Н. 2017г. и 2. Контрол на медицинската дейност на пациентите по време на хоспитализация, не са констатирани нарушения. По задача № 3 на проверката – Изясняване на обстоятелствата по писмо вх. № 19-04-39/24.07.2017г. на НЗОК, е посочено, че е констатирана липсата на „Декларация за информирано съгласие от страна на пациента по отношение на провежданите процедури в хода на лечебно – диагностичния процес“. Това е преценено като нарушение на установените изисквания за работа с медицинска документация по смисъла на чл. 405, ал. 3 от Н. 2017г. Протоколът е връчен на упълномощено от жалбоподателя лице на 22.08.2017г. По делото са представени Становище от проф. А. Т., началник на КАИЛ, УМБАЛ „А.“ изх. № 569/15.08.2017г. до проверяващите екипи на НЗОК и С. относно

проведеното лечение на А. В. Д.. Представена е и медицинската документация от проведеното лечение на лицето А. В. Д.. От тези доказателства се установява, че Д. е приет в лечебното заведение в много тежко общо състояние – кома. В представената медицинска документация липсва подписана от А. В. Д. „Декларация за информирано съгласие от страна на пациента по отношение на провежданите процедури в хода на лечебно – диагностичния процес“.

На 04.10.2017г. е издадена процесната заповед за налагане на санкции, с която на основание чл. 74, ал. 5 ЗЗО, чл. 401, ал. 1, т. 1, чл. 402, чл. 405, ал. 3 от Н. 2017г., във връзка с чл. 55, ал. 2, т. 5 ЗЗО, чл. 290, ал. 2, т. 3 и чл. 365 Н. 2017г. и чл. 411 от Н. 2017г. за нарушение на установените изисквания за работа с медицинска документация за оказване на болнична помощ на жалбоподателя, е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 200 лева. В заповедта са преповторени фактическите констатации на Протокол № РД-18-1052-1/08.08.2017г.

По делото от ответника е представена Клинична процедура № 3 „Интензивно лечение, мониторинг и интензивни грижи с механична вентилация и/или парентерално хранене. В т. III е регламентирано документирането дейностите по клинична процедура за интензивно лечение. В т. III, подт. 3 е предвидена Декларация за информирано съгласие с указание, че се подписва от родителя/настойника и е нераздел част от „История на заболяването“.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорваната заповед е издадена от компетентен орган - директора на С.. Съгласно чл. 74, ал. 5 ЗЗО когато лицето – обект на проверката, не изрази становище по ал. 4 или изразеното от него становище не съдържа възражения по направените от длъжностното лице по ал. 3 констатации, управителят на НЗОК, съответно директорът на Р. издава заповед, с която налага санкция. В случая жалбоподателят не е представил становище относно констатациите от извършената проверка, поради което преди издаване на заповедта за налагане на санкции не е проведена процедурата по чл. 75 ЗЗО.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, съдържа фактическите и правни основания, отговаря на изискванията на чл. 59 АПК. От изложеното в акта може ясно и недвусмислено да се разбере защо се налага санкцията.

Не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което да е основание за отмяна на заповедта. Спазена е предвидената в чл. 74 ЗЗО процедура.

Спорът по делото е свързан с приложението на материалния закон. Жалбоподателят не отрича, че липсва подписана от пациента А. В. Д. „Декларация за информирано съгласие от страна на пациента по отношение на провежданите процедури в хода на лечебно – диагностичния процес“, като посочва, че тя липсва поради фактическата невъзможност на пациента да я подпише. При приемането му в лечебното заведение той е бил в кома. От своя страна ответника сочи, че тази декларация е следвало да се подпише от близките на пациента, който са го придружавали.

Съгласно чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО Националните рамкови договори съдържат документацията и документооборота. В чл. 290, ал. 2, т. 3 Н. 2017г. е предвидено, че извършването на дейности по КП се отразява в медицинската болнична документация и в следните документи: декларация за информирано съгласие от страна на пациента по отношение провежданите процедури в хода на лечебно-диагностичния процес –

изготвя се от изпълнителя на БМП. Съгласно чл. 365 Н. 2017г. документацията, която е длъжен да води и съхранява всеки изпълнител на БМП, включва документите по чл. 290, първични медицински и финансови документи по приложения № 3 и 5. Тук следва да се отбележи, че посочената декларация е различен документ от предвидения в чл. 290, ал. 2, т. 2 ЗЗО Документ № 4 "Информация за пациента" (родителя/настойника/попечителя), който се предоставя на пациента (родителя/настойника/попечителя) в хода на лечебно-диагностичния процес за запознаване и не е част от медицинско-финансовата документация. Поради тази причина изложените в писмените бележки съображения, че на близките на пациента е следвало да се предостави писмено информация за предстоящите животозастрашаващи медицински процедури, на които ще бъде подложен пациента, са неотнормирани към спора. Санкцията е наложена поради липса на подписана от пациента Декларация за информирано съгласие. Въпросът дали е предоставена или не писмено информация за предстоящото лечение на близките на пациента не е предмет на оспорваната заповед.

Закона за здравето /ЗЗ/ в Глава III, раздел II урежда правата и задълженията на пациента. Съгласно чл. 86, ал. 1, т. 8 ЗЗ пациентът има право на ясна и достъпна информация за здравословното му състояние и методите за евентуалното му лечение. Съгласно чл. 87, ал. 1 ЗЗ медицинските дейности се осъществяват след изразено информирано съгласие от пациента. Теорията приема, че институтът на информираното съгласие е въведен поради липсата на еднаквост в познания на пациента и на медицинския специалист. Целта му е да се гарантира, че пациентът е информиран по разбираем за него начин за предстоящото лечение, осъзнал е предоставената информация и е изразил съгласието си за прилагане на лечението. Юридически информираното съгласие означава, че след като пациентът получи достатъчно информация, той трябва да даде решението си на медицинския специалист. Чл. 87 - 90 ЗЗ уреждат института на информираното съгласие – каква информация се предоставя, на кого се предоставя тя и т. н. Съгласно чл. 89, ал. 1 и 2 ЗЗ при хирургични интервенции, обща анестезия, инвазивни и други диагностични и терапевтични методи, които водят до повишен риск за живота и здравето на пациента или до временна промяна в съзнанието му, информацията по чл. 88 и информираното съгласие се предоставят в писмена форма. Дейностите по ал. 1 могат да бъдат извършвани в полза на здравето на пациента без писмено информирано съгласие само когато непосредствено е застрашен животът му и: 1. физическото или психичното му състояние не позволяват изразяване на информирано съгласие; 2. е невъзможно да се получи своевременно информирано съгласие от родител, настойник или попечител, от лицето по чл. 87, ал. 5, от дирекцията по чл. 87, ал. 6 или от лицето по чл. 162, ал. 3 в случаите, когато законът го изисква.

В процесния случай страните не спорят, че пациентът Д. е постъпил при жалбоподателя в състояние на кома, т. е. е бил в невъзможност да подпише лично информираното съгласие, При така съществуващата правна уредба съдът намира, че информирано съгласие за лечението не е можело да бъде изразено от близките на пациента, доколкото те не са нито родител, настойник или попечител на пациента. Поради тази причина лечебното заведение правилно е извършило инвазивните медицински дейности без наличието на информирано съгласие на лицето и не е извършило нарушението, за което е санкционирано.

По така изложените съображения съдът намира, че жалбата на УМБАЛ [фирма] се

явява основателна и следва да се уважи. Налице са отменителни основания по чл. 146, т. 4 АПК.

При този изход на спора претендираните от жалбоподателя разноси ще следва да му се присъдят на основание чл. 143, ал. 1 АПК в доказан по делото размер –50,00 лв. държавна такса.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Заповед за налагане на санкции № РД-12-233/04.10.2017г. на директора на Столична здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА Столична здравноосигурителна каса да заплати на [фирма] сумата от 50,00 (петдесет) лева деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: